

Sygn. akt: I 1 C 213/18 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Marta Bona

po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2018 r. w Gdyni

sprawy z powództwa Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko B. S.

o zapłatę

I oddala powództwo w całości;

II kosztami postępowania w kwocie 1 017,00 złotych, w tym 900,00 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego obciąża powoda;

III zasądza od powoda Banku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz pozwanego B. S. kwotę 917,00zł (dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powód, Bank (...) SA z siedzibą w W. wniósł w dniu 26.9.2016r o zasądzenie od pozwanego B. S. kwoty 4723, 86 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 26.9.2016r do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania. W uzasadnieniu powód wskazał, iż jego poprzednik prawny, udzielił pozwanemu B. S. kredytu odnawialnego w postaci limitu na karcie kredytowej na podstawie umowy z dnia 13 marca 2002 r. Powód wskazał, że pozwany nie spłacił zadłużenia w ustalonych terminach – bank wypowiedział umowę, tym samym roszczenie stało się wymagalne. Powód wyjaśnił, że zadłużenie pozwanego wynosi 4723, 86 zł, z czego 4489, 81 zł tytułem należności głównej, 103, 76 zł tytułem niespłaconych odsetek umownych naliczonych od powstania zaległości do dnia wymagalności umowy tj. do dnia 4.9.2017r, 123, 29 zł tytułem niespłaconych odsetek za zwłokę naliczonych od dnia niespłacenia należności do dnia 25.9.2017r, 7 zł tytułem niespłaconych opłat i prowizji.

(pozew – k. 2-4)

Postanowieniem z dnia 2.11.2017r wydanym w sprawie VI Nc-e (...) Sąd Rejonowy w Lublinie, L.-Zachód przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Gdyni.

W odpowiedzi na pozew pozwany B. S. wniósł o oddalenie powództwa w całości z powodu fikcyjnej kwoty zadłużenia.

(odpowiedź na pozew, k. 38-39v)

Na rozprawie w dniu 18.4.2018r pozwany B. S. podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

(protokół rozprawy, k. 48-49- na nośniku)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13.3.2002r. pomiędzy (...) Bankiem (...) SA z siedzibą w K. (kredytodawcą) a B. S. (kredytobiorcą) została zawarta umowa karty kredytowej z limitem 4000 zł, z obowiązkiem spłaty, na podstawie której powstało zadłużenie w kwocie 4723,86 zł.

(umowa k. 14, aneks do umowy, k. 15,owu, k. 14v)

W dniu 1.2.2005r pomiędzy (...) Bankiem (...) SA z siedzibą w K. (kredytodawcą) a S. A./ SA/ w P. zawarto u mowę przejęcia portfela praw i obowiązków wobec klientów, które wynikają z kart płatniczych, w tym wobec B. S.

(umowa cesji, k. 16-16v, wyciąg z zał. nr 1 ,k . 17-19)

W dniu 21.6.2017r. następca prawny, Bank (...) SA z siedzibą w W., wypowiedział umowę o kartę kredytową

(wypowiedzenie, k.20, postanowienie, k. 23, odpis z KRS ,k. 24-29)

W dniu 4.9.2017r Bank (...) SA z siedzibą w W., wezwał B. S. do zapłaty kwoty 4691, 66 zł-bezskutecznie.

(wezwanie ,k. 21)

Sąd zważył, co następuje:

W myśl ogólnych zasad na powódzie spoczywa ciężar udowodnienia faktów uzasadniających jego roszczenie, zaś na pozwanym obowiązek udowodnienia okoliczności uzasadniających jego wnioski o oddalenie powództwa.

Stan faktyczny w przedmiotowej sprawie Sąd ustalił na podstawie dowodów z w/w dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, które uznane zostały za wiarygodne w całości, albowiem nie budziły one zastrzeżeń Sądu co do autentyczności i prawdziwości twierdzeń w nich zawartych, a nadto ich moc dowodowa nie była kwestionowana przez strony.

W niniejszej sprawie powód domagał się od pozwanego B. S. kwoty 4723, 86 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 26.9.2016r do dnia zapłaty oraz kosztami postępowania. Jako podstawę swojego żądania powód wskazywał umowę o limit kredytowy z dnia 13.3.2002r. Podstawę prawną żądania powoda stanowią więc przepisy art. 481 kc w zw. z art.69 ustawy brawo bankowe.

Należy także stwierdzić, że mając na uwadze jedną z podstawowych zasad postępowania cywilnego, a mianowicie obowiązku udowadniania faktów i twierdzeń przez stronę wywodzącą z tychże faktów skutki prawne, określoną w dyspozycji art. 6 k.c., Sąd uznał, iż to rzeczą powoda było dążyć do zgromadzenia i przedstawienia Sądowi należytego rodzaju dowodów. Wszelkie zatem zaniechania podejmowania takich działań przez powoda, jego ewentualne zaniebdania i przeoczenia, stanowią zarazem wyraz woli strony powodowej i pociągać muszą za sobą niekorzystne dla niej skutki procesowe.

Pozwany nie zaprzeczył wyraźnie temu, że zawarł taką umowę, ale podniósł zarzut przedawnienia roszczenia, a także braku zadłużenia, zaś powód nie wykazał, że kwota żądana pozwem wynika z tytułu istnienia zadłużenia z umowy o kartę kredytową z dnia 13.3.2002r i że przysługuje właśnie w tej wysokości. Powód nie przedłożył żadnych dowodów na okoliczność, ile wynosi dług pozwanego, od kiedy zadłużenie istnieje i jak długo miała trwać umowa. Załączone owu są nieczytelne i trudno z ich treści ustalić w/w kwestie. Brak też wyciągu z konta, na okoliczność, jakich transakcji i w jakim czasie dokonywał pozwany przy pomocy w/w karty, jakie i do kiedy miał wpływy na swoje konto.

W ocenie Sądu powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Mając na uwadze wszystkie powyższe rozważania, Sąd działając na mocy art. 481 § 1 k.c. :” § 1. Jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby

nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. § 2. Jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy.” i art. 69 ust. 1 Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz.U.02.72.665)/ przez umowę limitu kredytowego bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na określony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu. Zgodnie natomiast z treścią przepisu art. 76 powyższej ustawy, zasady oprocentowania kredytu określa umowa kredytu/, oddalił powództwo, jako nieudowodnione co do zasady i wysokości oraz przedawnione.

Art. 6 ustawy z dnia 12 września 2002 r. o elektronicznych instrumentach płatniczych, stanowi, że roszczenia z tytułu umowy o elektroniczny instrument płatniczy przedawniają się z upływem 2 lat, zaś zgodnie z art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej – trzy lata. Przepis art. 120 k.c. stanowi, że bieg przedawnienia roszczenia rozpoczyna się od dnia, w którym roszczenie stało się wymagalne. **Art. 123.** § 1.kc stanowi:” Bieg przedawnienia przerywa się:

- 1) przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia;
- 2) przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje;
- 3) przez wszczęcie mediacji.”, a **art. 124.** § 1.kc stanowi:” Po każdym przerwaniu przedawnienia biegnie ono na nowo.”.

Skoro, jak wynika z pozwu-powstała zaległość co najmniej w dniu 1.2.2005r tj. ,tj. sprzedaży wierzytelności, to w dacie wniesienia pozwu tj. 26.9.2017 r roszczenie powoda było już przedawnione.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z § 2 ust. 1 oraz § 6 pkt 4 oraz § 12 ust. 1 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych i Sąd ustalił tytułem kosztów procesu kwotę 1017 zł, na którą składają się kwoty: 100,00 zł tytułem uiszczonych przez powoda opłaty sądowej od pozwu, 900,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu 17,00 zł tytułem uiszczonych przez powoda opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Biorąc pod uwagę fakt, że pozwany wygrał sprawę, sąd obciążył kosztami postępowania powoda, jako przegrywającego i od niego zasądził kwotę 917 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego pozwanego.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w kontrolce „uzas”,
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcom,
3. akta z wpływem lub za 30 dni.